

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sancti in patria orent pro nobis? 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

306 Q.V.ÆS. IV. LXXXIII. ART. X.
sonis neque brutis animalibus conuenit orare, sed
proprium est rationalis creaturæ.

Ad primum ergo dicendum, quod diuinis personis
conuenit accipere per naturam. O. are autem est acci-
pientis per gratiam. Dicitur autem filius rogare, vel
orare, secundum naturam assumptam, scilicet huma-
nam, non secundum diuinam. Spiritus autem sanctus
dicitur postulare, quia postulantes nos facit.

Ad secundum dicendum, quod intellectus & ratio
non sunt in nobis diuersæ potestæ, ut in 1. * habitu
ar. 8. est. Differunt autem secundum perfectum, & imperfectum.
Et ideo quandoque intellectuales creaturæ, quæ sunt
Angeli, distinguuntur à rationalibus: quandoque au-
tem sub rationalibus comprehenduntur. Et hoc modo
dicitur oratio esse proprium rationalis creaturæ.

Ad tertium dicendum, quod pulli coruorum di-
cuntur invocare Deum, propter naturale desiderium,
quo omnia suo modo desiderant consequi bonitatem
diuinam. Sic etiam bruta animalia dicuntur Deo obe-
dire, propter naturalem instinctum, quo à Deo mo-
uentur.

A R T I C . XI.

4.8 Vtrum sancti qui sunt in patria, orent pro nobis?
4 d.15.9. D vndeclimum sic proceditur. Videtur, quod san-
4 a.6. q.cti qui sunt in patria, non orent pro nobis. A-
2. et d.45 dus enim alicuius magis est meritorius sibi quam
9.3. a.3. alijs. Sed sancti qui sunt in patria, non merentur sibi,
e. cū Mar nec pro se orant: quia iam sunt in termino constitu-
rh. S. ter tio. Ergo etiam neque pro nobis orant.
tio loco. ¶ 2 Præterea, Sancti perfectè suam voluntatem
de celeb. Deo conformant, ut non velint nisi quod Deus vult.
Misar. Sed illud quod Deus vult, semper impletur. Ergo
frustra sancti pro nobis orarent.

¶ 3 Præterea, Sicut sancti qui sunt in patria, sunt
superiores nobis, ita & illi qui sunt in purgatorio,
quia iā peccare non possunt. Sed illi qui sunt in pur-
gatorio, non orant pro nobis, sed magis nos pro eis.
Ergo nec sancti qui sunt in patria, pro nobis orant.

¶ 4 Præ-

¶ 4 Præterea, si sancti qui sunt in patria, pro nobis orarent, superiorum sanctorum esset efficacior oratio. Non ergo deberet implorari suffragium orationum sanctorum inferiorum, sed solum superiorum.

¶ 5 Præterea, Anima Petri non est Petrus. Si ergo animæ sanctorum pro nobis orarent quamdiu sunt à corpore separatae, non deberemus interpellare sanctum Petru ad orandum pro nobis, sed animam eius: cuius contrarium Ecclesia facit. Non ergo sancti, ad minus ante resurrectionem, pro nobis orant.

SED contra est, quod dicitur 2. Mac. vlt. Hic est qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Hieremias propheta Dei.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut Hieronymus * dicit, Vigilantij error fuit, quod dum vivimus, mutuo pro nobis orare possumus: postquam autem mortui fuerimus, nullius pro alio sit exaudienda oratio: præsertim cum martyres vitionem sui sanguinis obsecrantur impetrare nequeant. Sed hoc est omnino falsum: quia cum oratio pro alijs facta, ex charitate proueniat, ut dictum * est: quanto sancti qui sunt in patria, sunt perfectioris charitatis, tanto magis orant pro viatoribus qui orationibus iuuari possunt: & quanto sunt Deo coniunctiores, tanto eorum orationes sunt magis efficaces. Habet enim hoc diuinus ordo, ut ex superiorum excellentia in inferiora refundatur, sicut ex claritate solis in aerem. Vnde & de Christo dicitur Hebr. 7. Accedens per semetipsum ad Deum ad interpellandum pro nobis. Et propter hoc Hierony. * contra Vigilantium dicit, Si Apostoli & Martyres adhuc in corpore constituti, quando pro se adhuc debent esse solliciti, pro alijs orant: quanto magis post coronas, victorias & triumphos?

Ad primum ergo dicendum, quod sancti, qui sunt in patria, cum sint beati, nihil deest beatitudinis, nisi gloria corporis, pro qua orant. Orant autem pro nobis, quibus deest beatitudinis ultima perfectione. Et eorum orationes habent efficaciam impen-

Circa fin.
prim: folij à prin
cip. ep. q
incipit,
*Multa s
orbe, t. 3.
ar. 7. et
8.*

*loco cit.
in prin.
co. istius
art.*

Ad secundum dicendum, quod sancti impetrant
illud quod Deus vult fieri per orationes eorum. Et
hoc pertinet, quod estimant eorum orationibus im-
plendum, secundum Dei voluntatem.

Ad tertium dicendum, quod illi qui sunt in pur-
gatorio, eri siat superiores nobis propter impecca-
bilitatem, sunt tamen inferiores quantum ad peinas
quas patientur. Et secundum hoc non sunt in statu
orandi, sed magis ut ore tur pro eis.

Ad quartum dicendum, quod Deus vult inferiora
per omnia superiora iuuari: & ideo oportet non so-
lum superiores, sed etiam inferiores, sanctos implora-
re. Alioquin esset solius Dei misericordia implor-
anda. Contingit tamen quandoque quod implora-
tio inferioris sancti efficacior est: vel quia deuotus
imploratur, vel quia Deus vult eius sanctitatem
declarare.

Ad quintum dicendum, quod quia sancti viuentes
meruerunt ut pro nobis orarent: ideo inuocamus
eos nominibus quibus hic vocabantur, quibus etiam
nobis magis innotescunt: & iterum propter fidem
resurrectionis insinuandam: sicut legitur Exod. 3. Ego
sum Deus Abraham, &c.

A R T I C. XII.

449

3. d. 9. q. i.

a. 3. q. 3.

ad 3. Et

4. d. 15. q.

4. a. 2. q. 1.

* arti 4.

huius q.

† arti. 1.

ad 20

Vixit oratio debeat esse vocalis?

A D duodecimum sic proceditur. Videtur, quod
oratio non debeat esse vocalis. Oratio enim,
sicut ex dictis * patet, principaliter Deo porrigitur.
Deus autem locutionem cordis cognoscit. Frustra
ergo vocalis oratio adhibetur.

¶ 2 Præterea, Per orationem mens hominis de-
bet in Deum ascendere, ut dictum † est. Sed voces
retrahunt homines ab ascensu contemplationis in
Deum, sicut & alia sensibilia. Ergo in orationibus
non est vocibus videntur.

¶ 3 Præterea, Oratio debet offerri Deo in oc-
culto,